

ROMANIA
CURTEA DE APEL BACĂU
SECȚIA PENALĂ
ÎN CHEIERE

Ședința publică din 17.02.2015

Complet format din :
PREȘEDINTE- I.N.C.
JUDECĂTOR- A.B.
GREFIER- E.P.

***

Ministerul Public- Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Bacău
Reprezentat legal prin procuror P.V.

*

Pe rol pronunțarea apelurilor declarate de PARCHETUL DE PE LÂNGĂ JUDECĂTORIA BACĂU și inculpatul C.D.D., împotriva sentinței penale nr.2390/20.11.2014 pronunțată de Judecătoria Bacău, în dosarul nr. 14434/180/2014.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în conformitate cu dispozițiile art. 369 al.1 Cod pr. penală, în sensul că au fost înregistrate cu ajutorul calculatorului, pe suport magnetic.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă dl. avocat C.C. pentru apelantul inculpat C.D.D., lipsă fiind apelantul inculpat.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Instanța, pune în discuție sesizarea Î.C.C.J. pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, respectiv dacă raportat la soluțiile prevăzute de art. 488 alin. 4 lit. a,b,c și art. 488 alin. 2 c.p.p., se poate declara apel numai cu privire la felul și cuantumul pedepsei, ori la formă de executare a pedepsei, instanța poate să analizeze cazul de nulitate absolută prev. de art. 281 alin. 1 lit. b c.p.p. și să dispună soluția prev. de art. 421 alin. 1, pct.2, lit. b c.p.p. teza a-2-a c.p.p.

Avocat C.C., pentru apelantul inculpat arată că este de acord cu sesizarea Î.C.C.J., apreciind că este de discutat, respectiv dacă se poate analiza un motiv de nulitate absolută și dacă acea măsură care nu a fost luată pentru inculpat pe tărâmul recunoașterii se circumscrie sau nu cuantumului sau felului pedepsei.

Fiind o chestiune de nulitate absolută care vizează competența instanței, fiind o instanță inferioară, celei care a fost sesizată se aplica regulile din Codul de procedură penală și este posibilă pronunțarea acestei soluții față de mijloacele arătate la termenul anterior.

Reprezentantul parchetului, arată că analizarea cazului de nulitate absolută prev. de art.281 lit.b C.proc.pen. este legată de lămurirea unei alte probleme, respectiv dacă infracțiunea de cumpărare de influență prevăzută de art.292 al.1 C.pen. cu referire la art.308 al. 1 C.pen. este de competența soluționare în primă instanță a judecătoriei (potrivit art.35 C.proc.pen.) sau a tribunalului în conformitate cu dispozițiile art.36 al.1 lit.a C.proc.pen.

Prin analogie cu dezlegarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia 1/19.01.2015, respectiv că, dispozițiile art.308 din Codul penal reprezintă o variantă atenuantă a infracțiunii de delapidare prev. de art.295 din Codul penal și infracțiunea cu încadrarea juridică prev. de art.292 al.1 C.pen. cu ref. la art.308 al.1 C.pen. constituie o variantă atenuantă a infracțiunii de cumpărare de influență.

Stabilirea acestui fapt nu are drept consecință directă lămurirea competenței materiale în favoarea tribunalului, în primă instanță, în condițiile în care art.36 al.1 lit.a C.proc.pen. indică expres și limitativ și infracțiunea de cumpărare de influență prev. de art.292 C.pen.

Deoarece textul de lege nu distinge expres că fiind de competența tribunalului și varianta atenuantă a acestei infracțiuni cu încadrarea juridică 292 cu ref. la art.308 C.pen. nu se poate interpreta în sensul menționat.

În conformitate cu dispozițiile art.47 al.1 C.proc.pen., 281 al.1 lit.b C.proc.pen. excepția de necompetență materială sau după calitatea persoanei a instanței competente, potrivit legii, reprezintă un motiv de nulitate absolută și poate fi invocat în tot cursul procesului penal (judecării) până la pronunțarea hotărârii definitive.

Soluțiile instanței de apel stabilite în calea de atac a apelului potrivit art.488 al.4 lit.a-c C.proc.pen., împotriva sentinței prin care acordul de vinovăție a fost admis, nu consacră nicio eficiență cazului de nulitate absolută a necompetenței materiale. Mai mult art.488 al.2 C.proc.pen. limitează apelul împotriva sentinței prin care acordul de recunoaștere a fost admis numai cu privire la **felul** și **quantumul** pedepsei ori forma de executare a acesteia.

Soluția interogativă din încheierea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv posibilitatea de a aplica în calea de atac a apelului împotriva sentințelor prin care s-a admis acordul de vinovăție, dispozițiile art.421 al.1 pct.2 lit.b, teza a-II-a C.proc.pen. nu reprezintă una care să respecte principiul legalității procesului penal.

„Acordul de recunoaștere a vinovăției” reprezintă o procedură specială de aplicare strictă și derogatorie inclusiv a articolului 488 al.4 lit.a-c C.proc.pen. față de soluția propusă de procedura comună în calea apelului cu referire la cea stabilită de art.421 al.1 pct.2 lit.b teza a- II-a C.proc.pen. - desființarea hotărârii atacate și rejudecarea cauzei de către instanța competentă.

Un argument în acest sens, ar reprezenta și faptul că motivul de recurs în casație prevăzut de art.438 al.1 pct.1 C.proc.pen. - nu au fost respectate dispozițiile privind competența după materie sau după calitatea persoanei, atunci când judecata a fost efectuată de o instanță inferioară celei legal competente - nu se aplică în conformitate cu dispozițiile art.434 lit.g C.proc.pen. hotărârilor pronunțate ca urmare a admiterii acordului de vinovăție, precum și altor hotărâri date în anumite proceduri speciale.

Dezlegarea chestiunii de drept în discuție asigură soluționarea pe fond a dosarului nr. 14434/180/2014 al Curții de Apel Bacău, lămurește aplicarea unui caz de nulitate absolută - excepția de necompetență materială - în procedura specială a acordului de vinovăție fiind întrunite condițiile art.475 C.proc.pen. de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

Avocat C. C., apreciază că este admisibilă solicitarea instanței.

Totodată apreciază că se impune sesizarea Î.C.C.J. cu dezlegarea unei alte chestiuni de drept , respectiv dacă , față de pct. 1 din dec. 1 din 19.01.2015 a Î.C.C.J., care este competența materială în raport de dispozițiile art. 36 alin. 1 lit. a c.p.p. și care este sancțiunea care intervine în cauza de față, pentru că, Codul de procedură penală prevede o nulitate relativă în cazul încălcării competenței materiale a procurorului care a instrumentat cauza în faza de urmărire penală.

Apreciază că este o problemă de competență și a procurorului care a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției.

Dacă se va aprecia dacă este competența Tribunalului, trebuie discutat și cu privire la sancțiunea actelor de urmărire penală.

În concluzie, solicită ca, pe lângă problema pusă în discuție de instanță, să se sesizeze Î.C.C.J. și cu privire la următoarele aspecte: respectiv cui revine competența să soluționeze cauza în prima instanță la infracțiunile de corupție, în cauza de față, art. 291 rap. la art. 308 c.p., în aplicarea art. 36 alin., 1 lit. a și care este sancțiunea în cazul în care competența ar fi stabilită că revine tribunalului, dacă nulitatea relativă se poate acoperi, în condițiile în care cercetarea s-a făcut de un procuror necompetent.

Instanța, respinge cererea de sesizare a Î.C.C.J. cu privire la stabilirea instanței competente în cazul infracțiunilor prev. de art. 291 c.p. raportat la art. 308 c.p., deoarece nu ridică probleme de interpretare.

Reprezentantul parchetului, precizează că s-ar rezolva o practică națională, deoarece nici un text nu face referire la această competență.

Avocat C.C., solicită suspendarea cauzei, Deși nu este obligatorie, față de obiectul sesizării Î.C.C.J.

Instanța, urmează a analiza acest aspect.

S-au declarat dezbaterile închise trecându-se la deliberare.

CURTEA DELIBERÂND

Expunerea succintă a obiectului cauzei

Pe rolul Judecătoria Bacău sub nr. 14434/180/2014 a fost înregistrat la data de 19-09-2014 acordul de recunoaștere a vinovăției al inculpatului CDD, cercetat pentru săvârșirea de furt de energie electrică, prev. de art. 228 al. 1, al. 3 C.p. și cumpărare de influență prev. de art. 308 al. 1 C.p., cu referire la art. 292 al. 1 C.p.

Analizând materialul probator administrat în cursul urmăririi penale, instanța de fond a reținut următoarea situație de fapt:

Sub aspectul laturii subiective, inculpatul a acționat cu vinovăție în modalitatea intenției directe, conform dispozițiilor art. 16 alin. (3) lit. a) C. pen., întrucât inculpatul a prevăzut rezultatul faptei sale și a urmărit producerea lui prin săvârșirea faptei.

În consecință s-a constatat faptul că din probe administrate în cursul urmăririi penale rezultă suficiente date cu privire la existența faptei pentru care s-a pus în mișcare acțiunea penală și cu privire la vinovăția inculpatului, maximul special prevăzut de lege pentru infracțiunea reținută în sarcina inculpatului în cuprinsul actului de inculpare este mai mic de 7 ani închisoare, acordul de recunoaștere a vinovăției a fost încheiat în formă scrisă, conține mențiunile prev. de art. 482 C. proc. pen. iar cu ocazia încheierii acestuia inculpatul a fost asistat de avocat ales

De asemenea, s-a apreciat cuantumul pedepsei cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și inculpat ca fiind suficient pentru atingerea scopului și îndeplinirea funcțiilor de constrângere, de reeducare și de exemplaritate ale pedepsei.

Prin sentința penală nr. 2390/20.11.2014 pronunțată de Judecătoria Bacău în dosarul nr. 14434/180/2014 s-a dispus următoarele:

În baza art. 485 alin. (1) lit. a) Cod pr. penală, admiterea acordului de recunoaștere a vinovăției încheiat de Parchetul de pe lângă Judecătoria Bacău cu inculpatul CDD, fiul lui Ioan și Elena, născut la data de 30.04.1966 în Mun. Roman, jud. Neamț, domiciliat în Mun. Bacău, Calea Moldovei, nr. 179, CNP 1660430272645, fără antecedente penale, obiect al cauzei penale nr. 7286/P/2014 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Bacău.

În temeiul art. 228 al. 1, al. 3 C.p., pentru săvârșirea infracțiunii de furt de energie electrică, condamnarea inculpatului CDD, la pedeapsa de 6 luni închisoare

În temeiul art. 308 al. 1 C.p., cu referire la art. 292 al. 1 C.p., pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență, condamnarea inculpatului CDD, la pedeapsa de 1 an și 8 luni închisoare

În temeiul art. 39 alin 1 lit b noul Cod penal contopirea pedepselor aplicate și aplicarea pedepsei cele mai grele de 1 an și 8 luni la care s-a adăugat sporul de 1/3 din pedeapsa de 6 luni închisoare.

PEDEAPSA DE EXECUTAT – 1 an și 10 luni închisoare.

În baza art. 91 NCPEN suspendarea executării pedepsei sub supraveghere și stabilirea unui termen de supraveghere de 3 ani, conform dispozițiilor art. 92 noul Cod penal.

În baza art. 93 alin. (1) noul Cod penal, obligarea inculpatului ca pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

- să se prezinte la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Iași la datele fixate de acesta;
- să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;

- c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
- d) să comunice schimbarea locului de muncă;
- e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 93 alin. (3) noul Cod penal, pe parcursul termenului de supraveghere, inculpatul va presta o muncă neremunerată în folosul comunității în cadrul pe o perioadă de 80 de zile lucrătoare în cadrul Căminului de Bătrâni .

În baza art. 91 alin. (4) noul Cod penal s-a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 noul Cod penal.

În baza art. 486 alin 2 Cod pr. penală, instanța a lăsat nesoluționată acțiunea civilă .

În baza art. 274 alin. (1) Cod pr. penală obligarea inculpatului la plata sumei de 300 lei cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat.

Împotriva acestei sentințe au declarat apel Parchetul de pe lângă Judecătoria Bacău și inculpatul Chiriac Dennis Doru care, prin apărător ales, a invocat nulitatea absolută a hotărârii instanței apelate, în sensul că instanța de fond care a pronunțat admiterea acordului de recunoaștere a vinovăției era necompetentă material, infracțiunea prev. de art. 308 alin. 1 cu referire la art. 292 alin. 1 cp este de competența tribunalului.

Expunerea pe scurt a chestiunii de drept.

Problema de drept ridicată este aceea, dacă raportat la soluțiile prev. de art. 488 alin. 4 lit. a,b,c, dispozițiile art. 488 alin. 2 și 47 alin. 1 cpp, instanța de apel poate să analizeze cazul de nulitate absolută prev. de art. 281 alin. 1 lit. b și să dispună soluția prev. de art. 421 alin. 1 pct. 2 lit. b teza a II a Cod pr. penală, respectiv desființarea hotărârii atacate și rejudecarea cauzei de către instanța competentă.

Potrivit art. 488 alin. 2 Cod pr. penală împotriva sentinței prin care acordul de recunoaștere a fost admis, se poate declara apel numai cu privire la felul și cuantumul pedepsei ori la forma de executare a acesteia.

Potrivit art. 488 alin. 4 Cod pr. penală instanța de apel pronunță una dintre următoarele soluții:

a) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul este tardiv sau inadmisibil ori nefondat;

b) admite apelul, desființează sentința prin care acordul de recunoaștere a fost admis numai cu privire la felul și cuantumul pedepsei sau la forma de executare a acesteia și pronunță o nouă hotărâre, procedând potrivit art. 485 alin. (1) lit. a), care se aplică în mod corespunzător;

c) admite apelul, desființează sentința prin care acordul de recunoaștere a fost respins, admite acordul de recunoaștere a vinovăției, dispozițiile art. 485 alin. (1) lit. a) și art. 486 aplicându-se în mod corespunzător.

Potrivit art. 281 alin. 1 lit. b Cod pr. penală, determină întotdeauna aplicarea nulității încălcarea dispozițiilor privind competența materială și competența personală a instanțelor judecătorești, atunci când judecata a fost efectuată de o instanță inferioară celei legal competente;

Potrivit art. 47 alin. 1 Cod pr. penală excepția de necompetență materială sau după calitatea persoanei a instanței inferioare celei competente potrivit legii poate fi invocată în tot cursul judecății, până la pronunțarea hotărârii definitive.

Examenul de admisibilitate a sesizării.

Curtea constată admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit dispozițiilor art. 475 Cod pr. penală, întrucât:

- este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, în apel;
- de lămurirea modului de interpretare și aplicare a problemei de drept puse în discuție depinde soluționarea în fond a cauzei, având în vedere că problema de drept procesual penal vizează soluțiile pronunțate de instanța de apel, eventual altele decât cele reglementate de disp. art. 488 alin. 4 Cod pr. penală;

- chestiunea de drept pusă în discuție nu face obiectul unui recurs în interesul legii și asupra acestei chestiuni Înaltei Curți de Casație și Justiție nu a statuat deja printr-o hotărâre întemeiată pe dispozițiile art. 471 alin. 1 Cod pr. penală sau printr-o hotărâre întemeiată pe dispozițiile art. 475 Cod pr. penală.

Punctele de vedere ale părților.

Reprezentantul Ministerului Public a arătat următoarele:

În conformitate cu dispozițiile art.47 al.1 C.proc.pen., 281 al.1 lit.b C.proc.pen., excepția de necompetență materială sau după calitatea persoanei a instanței competente potrivit legii reprezintă un motiv de nulitate absolută și poate fi invocat în tot cursul procesului penal (judecării) până la pronunțarea hotărârii definitive.

Soluțiile instanței de apel stabilite în calea de atac a apelului potrivit art.488 al.4 lit.a-c C.proc.pen., împotriva sentinței prin care acordul de vinovăție a fost admis nu consacră nicio eficiență cazului de nulitate absolută a necompetenței materiale. Mai mult art.488 al.2 C.proc.pen. limitează apelul împotriva sentinței prin care acordul de recunoaștere a fost admis numai cu privire la **felul** și **cuantumul** pedepsei ori forma de executare a acesteia.

Soluția interogativă din încheierea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv posibilitatea de a aplica în calea de atac a apelului împotriva sentințelor prin care s-a admis acordul de vinovăție -dispozițiile art.421 al.1 pct.2 lit.b, teza a II-a C.proc.pen. nu reprezintă una care să respecte principiul legalității procesului penal.

„Acordul de recunoaștere a vinovăției” reprezintă o procedură specială de aplicare strictă și derogatorie inclusiv a articolului 488 al.4 lit.a-c C.proc.pen. față de soluția propusă de procedura comună în calea apelului cu referire la cea stabilită de art.421 al.1 pct.2 lit.b teza a II-a C.proc.pen. - desființarea hotărârii atacate și rejudecarea cauzei de către instanța competentă.

Un argument în acest sens ar reprezenta și faptul că motivul de recurs în casație prevăzut de art.438 al.1 pct.1 C.proc.pen. - nu au fost respectate dispozițiile privind competența după materie sau după calitatea persoanei, atunci când judecata a fost efectuată de o instanță inferioară celei legal competente - nu se aplică în conformitate cu dispozițiile art.434 lit.g C.proc.pen. hotărârilor pronunțate ca urmare a admiterii acordului de vinovăție, precum și altor hotărâri date în anumite proceduri speciale.

Inculpatul CDD, prin apărător ales a arătat că fiind o chestiune de nulitate absolută care vizează competența unei instanțe inferioare față de cea legal competentă se aplică regulile din codul de procedură penală și este posibilă o soluție de trimitere la instanța competentă.

Punctul de vedere al completului de judecată.

Completul de judecată consideră că în apelul formulat împotriva unei sentințe pronunțate potrivit art. 485 Cod pr. penală prin care acordul de recunoaștere a fost admis, nu este posibilă desființarea hotărârii cu trimitere spre rejudecare la instanța competentă pentru încălcarea dispozițiilor privind competența materială și competența personală a instanțelor judecătorești, atunci când judecata a fost efectuată de o instanță inferioară celei legal competente.

Potrivit art. 488 alin. 2 Cod pr. penală, în apelul declarat împotriva sentinței prin care s-a admis acordul, pot fi formulate critici exclusiv cu privire la felul și cuantumul pedepsei sau forma de executare. În cazul în care felul pedepsei, cuantumul acesteia și modalitatea de executare corespund celor stabilite în acord, aspectele de nelegalitate privind necompetența instanței de fond nu pot fi analizate de instanța de apel.

În susținerea acestei soluții sunt și prevederile art. 488 alin. 4 Cod pr. penală, conform cărora instanța de apel nu poate pronunța o soluție de trimitere a cauzei spre rejudecare la instanța competentă, ci doar de modificare a felului și cuantumului pedepsei, în cazul în care acordul a fost admis.

În cazul apelului declarat împotriva hotărârilor prin care s-a admis acordul de recunoaștere a vinovăției, legiuitorul a înțeles să deroge de la efectul devolutiv al apelului, reglementat de art. 417 Cod pr. penală și a prevăzut reguli speciale, concluzia care se impune

în urma examinării prevederilor art. 488 alin. 2 Cod pr. penală, fiind aceea că soluția pronunțată de prima instanță este definitivă sub aspectul condamnării, inclusiv din perspectiva încadrării juridice, singurele aspecte de nelegalitate sau netemeinicie, ce pot fi contestate în cadrul apelului fiind cele referitoare la felul pedepsei, cuantumul acesteia și modalitatea de executare.

Prezentarea jurisprudenței proprii instanțe.

În jurisprudența Curții de Apel Bacău nu au fost identificate până în prezent decizii prin care să se fi soluționat problema de drept pusă în discuție.

Întrucât în cauză nu mai sunt de efectuat alte acte de procedură, în baza art. 476 alin. 2 Cod pr. penală, Curtea va suspenda judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept sesizate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

În baza art. 476 alin. 1 rap. la art. 475 cpp sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: dacă, raportat la soluțiile prev. de art. 488 alin. 4 lit. a,b,c, dispozițiile art. 488 alin. 2 și 47 alin. 1 Cod pr. penală, instanța de apel poate să analizeze cazul de nulitate absolută prev. de art. 281 alin. 1 lit. b și să dispună soluția prev. de art. 421 alin. 1 pct. 2 lit. b teza a II a Cod pr. penală, respectiv desființarea hotărârii atacate și rejudecarea cauzei de către instanța competentă.

În baza art. 476 alin. 2 Cod pr. penală, suspendă judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept sesizate.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică azi 17.02.2015.

**PREȘEDINTE
I.N.C.**

**JUDECĂTOR
A.B.**

**GREFIER
P.E.**

CURTEA DE APPEL BACĂU
SECȚIA PENALĂ
CONFORM CU ORIGINALUL

**Red. înch. I.N.C./ 24.02.2015
Tehnored. P.E. / 24.02.2015/ 3 ex**